

na ur ett personligt psykologiskt behof hos
människor af eld och tro. De kunna där-
för aldrig dö, ty deras ursprung är lifvet
själf.

I sin helhet var föredraget höjdt öfver
allt beröm och skulle man göra någon an-
märkning, skulle det vara den, att talaren
en och annan gång lade i dagen en något
för stark kyrklig ensidighet. Sålunda torde
det ej vara historiskt giltigt, att sekterna
leda sitt ursprung ur en ensidig tolkning
af vissa bibelord, lika litet som man ur
historisk synpunkt kan gå med på att det
gifves gjorda religioner. Andliga rörelser
göras aldrig — de födas, då behofvet har
blifvit så starkt, att en profet kan fram-
träda och säga det förkösande ordet. Det-
ta torde gälla både religioner och sekter.